

Kristus – vår yppersteprest

Av evangelist Eusebio Alvis, Peru

«Nå hadde jo også den første pakt sine forskrifter for gudstjenesten, og den hadde sin jordiske helligdom. (...) Men da Kristus kom som yppersteprest for de goder som skulle komme, gikk han gjennom det telt som er større og mer fullkomment, som ikke er gjort med hender – det vil si: som ikke er av denne skapning.

Ikke med blod av bukker og kalver, men med sitt eget blod gikk han inn i helligdommen én gang for alle, og fant en evig forløsning.

Heb 9:1,11-12

Israels helligdom, Tabernaklet, var oppdelt i det helligste og det aller helligste. I det helligste var det forskjellige ting knyttet til offertjenesten. I det aller helligste gikk ypperstepresten bare inn en gang i året – på den store forsoningsdagen og gjorde soning for seg selv og folket. I den nye pakt har vi fått det alminnelige prestedømme der vi alle har adgang til Faderen.

Ypperstepresten kunne ikke gå inn i det aller helligste uten blod, og han tjente

bare en viss tid. Når han døde, ble det utnevnt en ny. Gud hadde satt inn Aron som yppersteprest og leder for offertjenesten. Aron skulle gå inn en gang om året å sprengte blod på nådestolen. Dette blod kom fra dyrene, og var ikke en fullkommen tjeneste.

Et himmelske kongedømme

Jesus er kongenes konge, og herrenes herre. Han er profet, og den virkelige yppersteprest. Da Jesus kom, ser vi vår sanne yppersteprest. Da Jesus mettet de 5000, ønsket folket å innsette ham som konge som kunne gi dem jordisk velstand. Men Jesu kongedømme er fra himmelen, og det er åndelig.

Hans sanne kirke på jord, er hans kongedømme og Jesus er konge fra evighet til evighet. I Bibelen står det om store og små profeter som ved guddommelig inspirasjon gav oss Guds ord. Men Jesus trenger ingen guddommelig inspirasjon. Da Jesus ble menneske ble Ordet kjødt.

Om Jesus leser vi i Heb 7:28: «For loven innsetter skrøpelige mennesker som yppersteprester. Men edens ord, som kom etter loven, innsetter Sønnen, han som er blitt fullendt for all evighet.»

Og i Heb Heb 5:9-10: «Da han var fullendt, ble han opphav til evig frelse for

Bladet Lov og Evangelium

utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon og blir sendt gratis til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse. Bladet kommer med 10 nr. i året. Gaver til bladet kan sendes til kasserer i NLL.

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring sendes ekspedisjonen v/Magne Ekanger, Kydlandsvegen, 4360 Varhaug, tlf. 51 42 08 93. E-post: magne.ekanger@c2i.net

Ansvarlig for bladet:
Red.nemnda ved form. Jon Espeland
Svartefjell 24, 4625 Flekkerøy
tlf. 38 10 00 61, fax 38 10 04 70
E-post: jesp@c2i.net

Faste medarbeidere i bladet:
Per Bergene Holm og Dag Rune Lid.

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenianske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL har ytremisjonsarbeid i Peru.

Formann: Dag Rune Lid, Furuflaten 30
5600 Norheimsund, tlf./fax 56 55 26 72
e-post: drlid@online.no

Sekretær: Jon Espeland
Svartefjell 24, 4625 Flekkerøy
tlf. 38 10 00 61, fax 38 10 04 70

Kasserer: Torunn Ånestad, Kydland,
4360 Varhaug, tlf. 51 43 04 06
Bankgiro 3204 10 10222
Svensk postgiro: 178 84 80-0

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig- og ettårig kurs, og det er også adgang til å følge undervisningen i kortere perioder.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord og spørre etter de gamle stier (Jer 6:16), samt fremme den arv vi har fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr.: 3160 Stokke
tlf. 33 36 17 70, fax 33 36 17 71
Bankgiro 2490 45 39496
E-post: pbholm@online.no

Rektor: Per Bergene Holm,
3282 Kvelde, tlf. 33 11 26 96

INTERNETT: www.nll.no

alle dem som er lydige mot ham, og han ble av Gud kalt yppersteprest etter Melki-sedecks vis.»

Da ser vi brødre, at Jesus er selve oppfyllelsen og soningen for våre synder og en evig og uforanderlig yppersteprest For Kristus ikke «gikk inn i en helligdom som var gjort med hender og bare er et bilde av den sanne helligdom. Han gikk inn i selve himmelen for nå å åpenbares for Guds åsyn for vår skyld.» (Heb 9:24)

Betalte med sitt eget blod

For med ett offer har han for alltid gjort dem fullkomne som blir helliget.» (Heb 10:12-14)

Vår Herre Jesus gikk inn med sitt blod. Bibelen forteller at Jesus er uten synd. Alle vi andre er syndere, men han er den eneste som ikke hadde syndet. Nå ble han ofret en gang for alle. Det var Jesus Kristus, han som er evig Gud som ble ofret. Han utøste sitt blod for deg og meg.

Om du hadde hatt en million dollar, eller hadde jobbet et helt liv for det, så kunne du ikke betale for deg. Vår skyld er langt større. Den er ubetalelig med jordiske penger. Sølv eller gull betyr intet – det er som støv for ham. Om du hadde hatt all jordisk rikdom så kunne du ikke løse ut en eneste synder. Du ville aldri makte å gjøre Gud tilfreds. Hvorfor? Fordi alt vårt og alt i denne verden er besmittet med synd.

Loven forkynner hvordan Gud er og viser oss vår synd. Gjennom loven får vi møte Guds vrede, fordi vi er syndere. Derfor måtte vi frelses ved et guddommelig og rettferdig menneske. Jesus var et slikt menneske. Da Jesus ble født inn i vår slekt, ble han den annen Adam, et rettferdig menneske og stamfar for en ny slekt.

«Også dere var døde ved deres overtredelser og uomskårne kjød. Men Gud gjorde dere levende sammen med Kristus,

idet han tilgav oss alle våre overtredelser. Han utsløttet skyldbrevet mot oss, som var skrevet med bud, det som gikk oss imot. Det tok han bort da han naglet det til korset.» (Kol 2:9-14)

Venner! Da Jesus døde på korset, betalte han med sitt dyrebare blod. Som vår yppersteprest gikk han inn i det aller helligste med sitt eget blod.

En åpen adgang

«Og se, forhenget i templet revnet i to, ovenfra og ned. Og jorden skalv, og klip-pene revnet. Gravene åpnet seg, og mange av de sovovede helliges legemer stod opp. Etter Jesu oppstandelse gikk de ut av gravene, og kom inn i den hellige stad og viste seg for mange.» (Matt 27:51-53)

Da Jesus døde, revnet forhenget i templet. I det aller helligste var det bare ypperstepresten som kunne gå inn en gang om året. Alle andre prester døde om de gikk inn der. Jesus åpnet det aller helligste for oss. Jesus er det Guds lam som tar bort all verdens synd. – Se der Guds Lam som bærer verdens synd! (Joh 1:29)

Den som kjenner Jesus som sin personlige frelser, har fått en åpen adgang til Faderen fordi Jesus er vår yppersteprest. I troen på Kristus, er vi innpodet i ham. Vi

er blitt Abrahams sanne barn og del av et folk som strekker seg over den hele jord.

Jesus åpnet opp, og det er ingen hindring for deg og meg å gå inn i det aller helligste. Guds ord sier i Rom 5:1-2: *«Da vi nå er rettferdiggjort av tro, har vi fred med Gud ved vår Herre Jesus Kristus. Ved ham har vi også ved troen fått adgang til denne nåde som vi står i. Og vi roser oss av håp om Guds herlighet.»*

«For gjennom ham har vi begge adgang til Faderen i én Ånd.» Ef 2:18

Denne adgang er ikke knyttet til våre følelser som svinger. Noen er langt oppe, andre er deprimert, men vår frelsesvisshet er i Guds ord. Denne store sikkerhet har Gud gitt oss i Jesus. Derfor kan vi nå frimodig gå frem for Gud, fordi dette står fast i Guds eget ord.

Går i forbønn for oss

Jesus døde og ble gravlagt. Jesus stod opp og satte seg ved Faderens høyre hånd. Har han glemt oss? Nei, han går i forbønn for oss til evig tid. Det er ikke Jesus det står på.

Men våre fiender – djevelen, verden og vårt eget kjød lever vi sammen med hver eneste dag. Selv om frelsen står fast til evig tid, så har vi disse fiendene som vil frarøve oss frelsen.

Innholdsfortegnelse ~ Lov og Evangelium, august 2003:

Kristus – vår yppersteprest. Av evangelist Eusebio Alvis, Peru	side 1
Noko om sann og falsk helging. Av Josef Nilsen (1920-1981)	side 4
Han er min frelser, herre og konge! Av evangelist Ubaldo Marca, Peru..	side 7
Skjøgen Rahab. Av Per Bergene Holm	side 9
Sommarskule og årsmøte 2003. Referent Magne Ekanger	side 13
Årsmelding for arbeidsåret 2002/2003 fra landsstyret i NLL.	side 15
Årsmelding fra ytremisjonensarbeidet i Peru.	side 16
Årsmelding fra Bibelskolen på Fossnes.	side 18
Du må fødes på ny! Av Olaf Gjone	side 20

Herren leder sine barn, og det gir oss trygghet. Han vil ikke slippe. Hans uforskyldte nåde er evig. Vi kan stole på det han har sagt.

«For vi har ikke en yppersteprest som ikke kan ha medlidenhet med oss i vår skrøpeligheit, men en som er prøvet i alt i likhet med oss, men uten synd.» (Heb 4:15)

«For en slik yppersteprest var det vi måtte ha – hellig, uskyldig, ren, skilt fra syndere og opphøyet over himlene, en som ikke daglig trenger til, lik yppersteprestene, å bære fram offer, først for sine egne synder og deretter for folkets.» Heb 7:26f

Tenk at Jesus, han som er hellig, uskyldig, ren, skilt fra syndere og opphøyet over himlene, har medynkt med oss! Jesus vet hva det vil si å være menneske i denne verden. Hans ønske er at ingen av oss går bortapt. Måtte ikke det skje for noen av oss!

Et evig liv

«La ikke deres hjerte forferdes! Tro på Gud, og tro på meg! I min Fars hus er det mange rom. Var det ikke slik, da hadde jeg sagt dere det. For jeg går bort for å gjøre i stand et sted for dere. Og når jeg er gått bort og har gjort i stand et sted for dere, kommer jeg igjen og skal ta dere til meg, for at også dere skal være der jeg er.» (Joh 14:1-3)

Går det an å få sagt det klarere? Han har gitt oss et løfte. Han har gjort i stand et himmelsk hjem, og når han kommer skal han hente oss hjem. Dette er gledelig!

Jeg begynner å få grått hår. Livet kan være hardt, men dette livet som her omtales er evig. Selv om fasaden min blir gammel så fornyes jeg for Herren hver dag. Det er et sted gjort i stand for meg – der er det evig glede. Men for en ulykke for den som ikke får være med dit!

Fritt etter bibeltime på bibelkurs i Arequipa fredag 11. april. Oversatt og bearbeidet ved JE og DRL

Noko om sann og falsk helging

Av Josef Nilsen (1920-1981)

Vår tids forkynning legg ofte stor vekt på den kristne sitt liv. Men eg har merka meg at vår vokster i helging og siger over synda ofte blir boren fram på ein lovisk måte. Du skal få hjelp og kraft av Jesus, blir det ofte sagt. Og på ein måte er det rett nok, for det vil han meir enn gjerne gi oss.

Men blir det på den måten at vår helging skal vera med å bøta på det Kristus gjorde for oss, då blir det falskt. Kanskje mange gjekk bort frå den truande flokken nettopp fordi dei ikkje fekk sjå fri-

domen i heilaggjeringa? Forsoninga og vår rettferd for Gud kan bli bibelsk rett og sant forkynt, men derimot når det gjeld vårt liv, då har eg ofte det inntrykk at her må me streva alt me kan om Herren ein gong skal bli nøgd med oss.

Lat oss lesa nokre Guds ord, og be Den Heilage Ande kaste lys over dei for oss. I Ef 1:4 står det: «For i han (Jesus) har han valt oss ut før grunnvollen til verda vart lagd, så vi skulle vera heilage og ulastande for hans åsyn.»

Her ser me at når Gud i himmelen

ser på sine barn i Kristus, så er dei *alltid heilage og ulastande*. På nokon annan måte kan Gud aldri godta ein syndar.

Heb 10:14: «For med eitt offer har han for alltid gjort dei fullkomne som vert helga.» Dette er eit merkeleg ord. Først talar det om at me er fullkomne, og at dette gjeld for alle tider. Så talar det om noko som skal skje: *Å bli helga*.

Me må setja skille mellom det me er i Jesus og det me er som kristne her på jorda. Den vokster og det liv me lever her på jorda, som er ei frukt av trua på Jesus og evangeliet, den kan på ingen måte bli den helgingsdrakta du står i for Gud!

Her nede på jorda er alt smitta av synd. Ei tid tenkte eg at ein prest eller predikant var eit heilag menneske. Men slik er det nok ikkje alltid, for nådegåvene og den personlege helginga fylgjest ikkje alltid åt. Kor me her tek feil så ofte! Også ein prest og predikant kan åleine bli heilag for Gud i Kristus Jesus. Kor ofte legg ikkje sjelefienden her på ny samvit inn under lova, og seier at det lyt då ein gong bli annleis med deg, for du ligg jo framleis under for synder etter å ha levt så mange år som ein kristen.

Me prøver så å bli annleis, men gjer den smertelege erfaring som er tala om i Romerbrevets 7. kapittel. Då finn du lite av det som er heilag i ditt liv, og det blir spørsmål om det enno finst *nåde* for ein syndar som meg.

Det er *nåden* som opptukter oss til å seie frå oss dei verdslege lystene, og til å leva heilag og rettferdig i den noverande verda. Lova er duglaus både som frelsesveg og til helging – ja også til å bevare oss i samfunnet med Jesus.

Derimot er lova gitt for å openberra vår absolutte syndigheit, avmakt og hjel-

peløyse. Det blir ganske umogleg å makte noko av det lova krev. Men nå har Gud i Kristus gjort det umogelege, det som me sto makteslause overfor. (Rom 8:1f)

Gud har kledd oss i ei rettferds- og helgingsdrakt, *som aldri kan bli tilsulka av våre synder*. Trur du dette, då er du salig.

Nå er det dei som seier at dette er alt for lettvent. Det blir at ein berre kan halde fram i synda, for nåden er jo den same. Men dei som seier slikt, kan ikkje kjenna evangeliet, for det har aldri hatt ein slik virkning. Det du ville var jo å bli kvitt di synd, ikkje sant? Men hadde det lukkast for deg, då ville du nok snart bli så heilag og god at du ikkje hadde bruk for nåde.

Dette er grunnen til at me må seie at den forkynning er falsk som legg noko av vårt kristne liv som grunn for den heilagdom Gud krev.

Gud krev ikkje meir av syndaren. Han har fått betaling nok ved Jesu offerdød på krossen, for der var jo heller ikkje noko å krevje hjå et falle Adams barn.

Byggjer du di trøst om helging på di eiga åndeligheit? Eller byggjer du den på dine nådegåver? På det at Herren har gitt deg lys i Ordet? Alt dette har Gud gitt deg for *dei andre si skuld* – til oppbygging. Nådegåvene har du fått for å tena i menigheten.

Legg nå bort tanken på alt dette som du skulle vera eller få til, for det har ein annan gjort. Jesus, som var din stedfortredar for Gud, har også helga seg *for deg*. (Joh 17:19)

Mange bibelord bekreftar at slik er vår stilling for Gud, i trua på Jesus. Her er vår fridom, vener, som burde fryda våre hjarto. I staden går me her kvar for oss; – og er helst opptekne med våre synder, og stundom føler me oss dømde. Men så er me slik at me elsker vår syndigheit – så djupt er me falne.

Kva er din siger i dag? Kanskje du lyt svara at alt blei nederlag? Har du ikkje tenkt på at du kan få tru at Jesu siger og offer er ditt, midt i all di syndigheit? Fordi du er alt anna enn heilag, så er Jesus heilag. «*Og eg helgar meg for dei, så dei òg skal vera helga i sanning,*» sa han i Joh 17:19.

Du taper nok ofte i kampen mot det vonde, men han vann ein evig siger over synda, døden og vondskapen sin åndehær. Ja, men dei er her ennå, og stormar inn på ein stakkar med djevelsk makt og list! *Strid ikkje i eiga makt, lat Jesus strida for deg!* Vis til ordet om hans siger!

Å – om dei visste dette, alle dei som er fanga inn under lova sitt krav om eit fint og fromt liv for å kunne tru på Jesus – tru at eg er eit Guds barn. *Lova er avsett som frelsesveg, ho gjeld ikkje for Gud!* (Gal 3:13)

Just fordi lovisheten blir brukt som ein stige til å klatra opp til Gud, blir det ala opp så mange farisearar mellom oss. Kristi fullbrakte verk blir forneкта der det blir kravd noko av oss eller tillagt noko av vårt.

Du skal nok få veksa i helging også som menneske og kristen. Men lever du Jesus nær, er han så god imot deg at han skjuler dette for deg. Det er heller ikkje naudsynt å leita etter slike fikenblad for å skjula din nakenskap, for du er jo

skjult og tildekkka med nådens rike herlegdom! Anten du får tru det eller ei, kvila i det eller ei, så er du like heilag og ulastande i Guds augo. Var det ikkje slik, då måtte ein løgnar kome inn i Bibelen.

I Bibelen har du eit mektig våpen mot Satans anklage, kjære bror og søster i Herren. Om han anklagar deg for alt i ditt liv, så held ikkje hans anklage for Guds domstol. *Der er og blir du frikjend!*

Fordi du er ein god og seirande kristen? Nei! Nei!

Nei, fordi du har teke di tilflukt til Jesus – «til frelserens vunder og sår».

I vår tid ropast det høgt om større siger og åndsfylde. Dersom denne siger og åndsfylde gir oss tillit til oss sjølve, då er han falsk! Og tek han noko bort frå Jesu siger, er han eit listig bedrag frå sjelefienden. «Prøv åndene om dei er av Gud!» (1Joh 4:1) Denne nådegåva trengst i dag. Men den som eig henne, han må seie frå, og det kostar.

Så får eg vera eit Guds barn, anten det blir siger eller nederlag, – når nederlaga fører meg til han som har forlating å gi. Jesu blod reinsar oss frå *all synd*, endå til den som måtte vere full av syndeflekke. Jesu blod skjuler alt for Guds åsyn. Gud vere takk!

Frå «Lov og Evangelium», okt. 1972

Han er min frelser, herre og konge!

Av evangelist Ubaldo Marca, Peru

«Da de nærmet seg Jerusalem og kom til Betfage ved Oljeberget, sendte Jesus to disipler av sted og sa til dem: Gå inn i landsbyen like foran dere. Der skal dere straks finne en eselhoppe som står bundet, og en fole sammen med den. Løs dem og lei dem hit til meg. Hvis noen sier noe til dere, skal dere svare: Herren har bruk for dem! Da skal han straks sende dem. Men dette skjedde for at det skulle bli oppfylt som var sagt ved profeten: Si til Sions datter: Se, din konge kommer til deg, saktmodig, ridende på et esel – på trelldyrets fole. Disiplene gikk da av sted og gjorde som Jesus hadde pålagt dem. De hentet eslet og folen, og la kappene sine på dem, og han satte seg på dem. Mange i den store folkemengden bredte kappene sine ut på veien, andre hogg grener av trærne og strødde på veien. Folkemengden som gikk foran og de som fulgte etter, ropte og sa: Hosianna, Davids sønn! Velsignet være han som kommer i Herrens navn! Hosianna i det høyeste! Og da han drog inn i Jerusalem, kom hele byen i bevegelse, og de spurte: Hvem er dette? Og folket svarte: Dette er profeten Jesus fra Nasaret i Galilea.»

Matt 21:1-11

Det er 5 dager igjen til påske. For jødene er påsken en veldig viktig høytid. De minnes at de ble fridd ut fra Egypt, og alle førstefødte ble reddet når lamets blod var malt på dørstokken. Det var Gud selv som utfridde dem fra fangenskapet.

På Jesu tid var jødene underlagt romerne, og de ventet på en som skulle være en frigjører fra fienden. Han skulle stille seg i front mot romernes undertrykkelse.

Dette er profeten skal komme, ropte de. Så ville de ta Jesus med makt og gjøre ham til konge.

Se din konge kommer

Alt dette skjedde slik det var forutsatt hos profeten Sakarja. «Rop med fryd, Sions datter! Rop høyt, Jerusalems datter! Se, din konge kommer til deg. Rettferdig er han og full av frelse, saktmodig er han og rir på et esel, på den unge eselfolen.» (Sak 9:9) Dette ble profetert 520 f. Kr. og gikk nå i oppfyllelse.

Eselet ble bare brukt til fredelige hensikter, og Jesus kom som fredsfyrste. Når vanlige konger kom så var det til hest og i makt, men Jesus skulle utfri sitt folk gjennom lidelse og død. Derfor kom han på et esel. Folket forstod det ikke, og disiplene skjønnte heller ikke dette som skulle skje.

Den store folkemengden ropte: Hosianna, Davids sønn! Det var stor glede mellom folket da Jesus red inn i Jerusalem. De ropte: «Frels oss!» Men de forstod ikke at han skulle frelse dem gjennom lidelse og død.

Frels oss!

Det kan være at også vi roper: «Frels oss!» Det kan være at du og jeg også roper: «Frels meg», uten at vi ser korset, uten at vi vet hva vi snakker om. Det vi roper om kan gjelde våre materielle behov, våre daglige behov og ikke om frelse fra våre synder.

Kjære venner, vårt problem er våre synder! I våre synder er vi fortapt. Den som ikke har nød for sine synder er overfladisk. Ditt problem er din synd!

I teksten vår leser vi: «Da han drog inn i Jerusalem, kom hele byen i bevegelse, og de spurte: Hvem er dette? Og folket svarte: Dette er profeten Jesus fra Nasaret i Galilea.»

Det var mange mennesker som ropte fra mange forskjellige steder. De spurte seg i mellom: Hvem er han? De kastet sine klær for han, og ropte: Hvem er dette?

Kanskje du også spør: Hvem er Jesus?

Her er hemmeligheten! Noen har Jesus som en amulett, slik at det skal gå godt for dem i dette livet. Andre kjenner ham som en historisk person, mens atter andre sier: Jesus er min frelser, min herre og min konge!

Dersom Jesus er din frelser, herre og

konge. Ja, da har du alt du trenger for tid og evighet. Da er du frelst! Når du i din nød roper til Jesus – frels meg! Da frelser han deg!

Det er bare få dager igjen til påske. Dersom du bare har lært Jesus å kjenne som en historisk person, så er du fortapt. Har Jesus kommet i andre rekke i livet ditt? Måtte han få førsteplassen!

Jesus kom til verden for å søke syndere. Det er han som kaller på deg nettopp nå. Hør Jesus kall! Det er en plass under Jesu vinger for deg!

Når du blir kjent med Jesus skal du slippe å spørre med folkemengden: «Hvem er han?».

Nei, du skal få bekjenne: Han er *min* frelser, herre og konge!

Fritt etter tale på bibelkurs i Arequipa søndag 14. april. Oversatt og bearbejdet ved JE og DRL.

Bibelhelg på Solgry

3. - 5. oktober 2003

Velkommen til samling
om Guds ord!

Talere:

Sigbjørn Agnalt,
Per Bergene Holm og
Gunnar Soppeland (gjestetaler)

Påmelding til:

Karl B. Bø, tel. 51 41 87 46
mob. 905 49 825

Skjøgen Rahab

Av Per Bergene Holm

Josva, Nuns sønn, sendte hemmelig to speidere ut fra Sittim og sa: Gå av sted og se dere om i landet og særlig i Jeriko! De gikk da av sted og kom inn i huset til en skjøge som hette Rahab, og der overnattet de. (...) Før speiderne hadde lagt seg til å sove, gikk hun opp til dem på taket. Og hun sa til dem: Jeg vet at Herren har gitt dere dette landet. Nå er det kommet over oss en redsel for dere. Alle som bor i landet forgår av frykt for dere. For vi har hørt hvordan Herren tørket ut vannet i Rødehavet foran dere da dere drog ut av Egypt, og vi har hørt hva dere gjorde med begge amorittkongene på den andre siden av Jordan, Sihon og Og, som dere slo med bann. Da vi hørte det, ble vårt hjerte fullt av angst, og nå er det ingen som våger å møte dere. For Herren deres Gud, han er Gud både i himmelen der oppe og på jorden her nede. Lov meg da og sverg ved Herren, at fordi jeg har vist barmhjertighet mot dere, så skal også dere vise barmhjertighet mot min fars hus. Gi meg et sikkert tegn på at dere vil la min far og min mor og mine brødre og mine søstre og alle som hører dem til, få leve, og frelse vårt liv fra døden!

Josva 2:1,8-14

Skjøgen Rahab var av hedensk ætt. Hun ser ikke ut til å ha vært særlig gudfryktig, men i fullt monn har hun tydeligvis tatt del i det hedenske livet i Kana'an. Og det var nettopp det forferdeli-

ge grove hedenskapet i Kana'an som var bakgrunn for at Jakob i sin tid skulle dra ned med alle sine til Egypt og være der. Slik skulle israelittene være skjernet fra den ugudelige påvirkningen som fant sted i Kana'an. Og når kana'aneerne hadde fylt sitt syndemål, skulle de vende tilbake og straffe dem og erobre landet og ta det i eie, mens kana'aneerne skulle utryddes av jorden. De hadde mistet all rett til å leve på grunn av sin synd. Så alvorlig ser Gud på synden.

Og la oss stanse litt for det faktum at Gud sørget for at hans folk ble skjernet fra ugudeligheten og forfallet i Kana'an. Det var nødvendig for at folket skulle bli bevart som Guds folk. Slik er det også i dag. Skal vi bli bevart som Guds folk, så må vi leve avskjernet fra verden og dens ugudelighet. For dens innflytelse er i dag så sterk at den vil ødelegge oss som folk, hvis vi ikke avskjermer oss fra den. Gud måtte hente Lot ut av Sodoma. Han skulle aldri bodd der. Byen og dens ugudelighet og umoral var livsfarlig for ham selv og for hele hans families åndelige tilstand. «Gå ut fra henne!» Slik taler Gud i Johannes Åpenbaring. Når frafallet og forfallet blir så stort at ugudeligheten trenger seg på oss om vi vil eller ikke (jeg tenker på fjernsyn, aviser, blader, skoler, verdslig lag), da er tiden inne til å gå ut, til å avskjerme seg fra det. Det kommer en tid for et folk, for en by, hvor den ikke lenger kan reddes. Hvor forfallet er gått for langt.

Jeg er redd det er gått slik i mange miljøer i Norge. Da er ikke tiden inne til å evangelisere, til å infiltrere og vinne, men til å flykte. Men da er det nettopp mange som vil evangelisere, som vil være med i idrettslag og verdslige sammenkomster for å vinne verden. Det går som med Lot. I flere år har mange kristne organisasjoner i Norge hatt denne strategien. De vil vinne verden der verden er. Nei, nå er det tid til å gå ut, til å berge seg fra frafallet. For vi lever i et folk som står under Guds dom.

Og et slikt syndig folk hørte skjøgen Rahab til, og som hennes tittel tilsier, så var hun fullt og helt en del av syndelivet i Kana'an. Synden var hennes levevei. Hun var derfor også under dom med hele sitt liv.

Nå står dommen for døren. Rahab har hørt ryktet om hvordan Gud har frelst israelittene ut av Egypt og hvordan han gjennom israelittene har straffet de hedenske amorittene på andre siden av Jordan. Rahab forstår at timen nå er kommet for dem som bor i Kana'an, derfor har det blitt om å gjøre for henne å bli frelst.

Hvordan stiller det menneske seg til Guds ord som er kalt av Gud, som kjenner dommen i sitt hjerte og ser sitt liv i Guds ords lys?

Det var mange rundt Rahab som forsto at deres domsdag sto for døren. «Alle som bor i landet forgår av frykt for dere,» sier Rahab. Alle fryktet for dommen, men de fleste fortsatte like fullt i syndelivet uten tanke på omvendelse. Synden hadde slik makt over dem, at det ikke var rom for noen tanke om omvendelse og rop om frelse. Frykten og ang-

sten for dommen førte ikke til vekkelse.

Det er forferdelig for et folk, når tilstanden er blitt slik, når alle erkjenner at dommen står for døren, men så er det ingen trang til omvendelse, intet rop til Gud om frelse.

Du har det vel ikke slik? Du vet at du lever i strid med Guds ord. Det behøver ikke være åpenbar synd, slik som hos skjøgen Rahab, det kan godt være finere synder. Men selv om du dømmes av Guds ord, så har du intet behov for å omvende deg. Du skyver bare Guds ord vekk og vil ha fred for slike tanker. Da er det intet håp for deg.

Men med Rahab var det annerledes. Hos henne hadde ryktet om Guds gjerninger med Israel ikke bare ført til frykt og angst for Guds dom, men også trang etter å bli frelst, trang til å få være med det folk som Gud frelser og tar seg av.

Rahab bøyer seg for Guds mektige gjerninger og erkjenner at Gud er Gud, og så sier hun til speiderne fra israelittene: «Lov meg da og sverg ved Herren, for fordi jeg har vist barmhjertighet mot dere, så skal dere vise barmhjertighet mot min fars hus. Gi meg et sikkert tegn på at dere vil la min far og min mor og mine brødre og mine søstre og alle som hører dem til, få leve, og frelse vårt liv fra døden!» (2:12-13).

Er det et ønske om kjøpslås om Guds barmhjertighet vi møter her? Nei, det er det så visst ikke. Men der Guds kall møter et menneske som lever i synd og verdslighet og blir tatt imot, der skapes det en erkjennelse: Skal jeg ha håp om Guds nåde og barmhjertighet, så kan jeg umulig fortsette i syndelivet, så kan jeg

umulig fortsette med å stå Gud og hans folk i mot. Jeg må omvende meg og søke Gud. Skall jeg leve med Gud, så kan jeg ikke fortsette som før, i strid med hans ord og bud. Jeg må følge Guds vilje og søke det som er til behag for ham, og jeg må leve i samfunn og forsonlighet med hans folk.

Dette er ingen kjøpslåing med Gud, men det er en virkning av Guds ord i hjertet, en erkjennelse av Guds ords sannhet. Guds ord taler sant når det taler om mine synder og det taler sant om hvordan jeg skal leve. Før var hjertet blindet av synden, men nå ser en sant på synden og sant på seg selv og ens erkjennelse har kommet i overensstemmelse med Guds ord.

Det er denne erkjennelse og sinnsforandring i et menneskes hjerte, sammen med håpet om frelse og barmhjertighet som hører med til en sann omvendelse og tro. Det er ikke slik at sinnsforandringen åpner Guds hjerte og gjør Gud barmhjertig, men sinnsforandringen viser tvert i mot at synderens hjerte har åpnet seg for Gud og hans kall, skapt håp om frelse og tillit til ham, slik at en nå har fått trang til å søke Gud og leve med ham. For en forstår at uten Guds barmhjertighet, uten hans frelse så er det intet håp. En forstår at et liv i fortsatt synd og ugudelighet er den visse undergang. Derfor bryter en opp av fordervelsens stad, en kan ikke bli der lenger.

Nå sier vi ofte til et menneske som ønsker fred med Gud at alt dets strev kommer for sent. Jesus har ordnet alt, alt er ferdig, det er bare å komme som en er. Ja, det er sant. Gud trenger ikke min omvendelse, min bot og min bedring. Men

synderen trenger det, han trenger å bryte opp fra fordervelsens stad. Han trenger å vende seg til Gud og begynne å vandre på hans veier.

Gud sier aldri i sitt ord til slike som vandrer i synd og ugudelighet: Du trenger ikke å omvende deg, det er helt unødvendig. Alt er i orden. Nei, han kaller og formaner til omvendelse, for han vet at dersom synderen forblir der han er, i synden, så er og blir han utenfor Guds nåde.

Nåden er og blir nåde, for intet. Guds barmhjertighet kan aldri kjøpes eller fortjenes. Den får jeg uten penger og uten betaling. Gud spør ikke etter min omvendelse, om den er slik eller slik. Han er som faren som speider etter sin sønn. Han er bare opptatt av en ting, at sønnen må komme hjem. Men sønnen har bruk for omvendelse, han kan ikke bli i grisebingen, han kan ikke bli i landet langt borte. Han må vende om og gå til sin far, for bare hos han er det frelse og redning.

Visst kan det hos den fortapte sønn fortsatt stå mye igjen før han har fått det fulle lys over Guds barmhjertighet og nåde. En kan ha mange tanker om bot og bedring og daglønntjeneste, men det er likevel i bunn og grunn ikke dette som gir en håp, det er tvert i mot slik at en håper på barmhjertighet, på nåde, for en vet seg uten noen rett. Det er hos Gud en har sitt håp, ikke i seg selv og sin egen bedring eller fortjeneste.

Og slik var det også med Rahab. Og Rahabs håp til Gud ble ikke til skamme. Hun ble frelst med hele sitt hus.

Og så er det underlig å legge merke til hvordan Rahabs håp til Guds barmhjertighet og frelse, skaper sinnsforan-

dring i hennes hjerte. Legg merke til hvilken omsorg hun har for sine nærmeste, for sin mor og sin far, for brødre og søstre og alle som hører dem til.

Er det ikke nettopp slik det er med en nyomvendt. En har fått et nytt sinn og en ny nød for sine nærmeste, at de også må bli frelst. Det møter vi hos den samaritanske kvinnen ved Sykars brønn. Det møter vi hos Hans Nielsen Hauge. Etter hans møte med Gud ute på åkeren, så får han en ny nød for sine nærmeste, for søsken og naboer.

Rahab ble frelst. En skjøge uten noen rett. Hun ble frelst av nåde, for intet, av idel Guds barmhjertighet. Hun hadde intet sted å flykte, derfor flyktet hun inn i Guds armer, i den Guds armer som hun fryktet mer enn noe.

Ja, slik er det å bli frelst. Den Gud, som for mine synders skyld er vred på meg og har dømt meg til død og fortapelse, han er mitt eneste håp. Vil ikke han se bort fra mine synder og være meg nådig, så er det ingen redning for meg.

Skulle jeg da ikke søke ham, skulle jeg ikke rope til ham og trenge inn på ham, skulle jeg ikke da som den kana'aneiske kvinne ikke gi meg før han til slutt må svare meg på min bønn og si: Deg skje som du vil.

Da broren min var liten, hendte det at han gjerne ville spille spill med meg. Det var ikke alltid jeg hadde lyst, så jeg sa nok som oftest nei. Men han ga ikke opp likevel. Han tok fram spillet, brettet det ut og satte fram alle spillebrikkene, ordnet det og gjorde alt klart. Og så kom han igjen med full forventning om at jeg ville spille. Da var det ikke så lett å si

nei, når han viste slik tiltro til meg. Kjøpte han seg barmhjertighet og godvilje ved det han gjorde? Nei, men han viste en veldig tiltro til meg, at jeg ikke ville si nei. Han tok ikke et nei for et nei, men håpet at jeg ville si ja og innrettet seg etter det. Det var hans tro og håp som viste seg gjennom det han gjorde.

Slik var det også med Rahab og slik var det med den kana'aneiske kvinne. De kunne ikke vente seg annet enn et nei, men de innrettet sitt liv etter et ja, det var deres eneste håp. At Gud måtte være dem barmhjertige, det var deres håp, og det håpet ble bestemmende for hele deres liv. De trodde og håpet, derfor handlet de. Og det håpet blir ikke til skamme. For Gud er nådig og barmhjertig mot den synder som vender seg til ham. Han «lønner» den som søker ham, dvs at han gir dem etter deres tro og håp.

Og slik tror jeg vi skal tale til uomvendte som gjerne vil ha fred med Gud. Vi skal ikke bare si til dem at de ikke behøver å gjøre noe, at alt er i orden. Visst skal vi forkynne evangeliet for dem og si at hos Jesus er det frelse å få, han er en soning for alle deres synder. Men så skal vi også inderlig formane dem til å vende seg fra synden og verden, til å søke Gud i bot og bønn, til å trenge seg inn på Gud og rope til ham. Hvorfor det? Jo, fordi det hos mang en synder som vil ha fred med Gud, samtidig er mye som binder ham til synden og verden. Det må han eller hun løses fra, eller så blir hele omvendelsen bare skrømt.

Jeg har møtt mennesker som har hatt et ønske om å være kristne, men de bekjenner åpent at de ikke er frelst. Og jeg har fått det bestemte inntrykk at det nær-

mest er Guds skyld. De kan ingenting gjøre, frelsen er Guds sak, så da er det bare å vente på ham, at han skal åpenbare frelsen for deres hjerte. Og mens de venter, lever de i sin verdslighet, omgås med verden, ter seg som verden, gifter seg med uomvendte. De går nok på møter, men ordet de hører er bare tomme ord, for de er jo ikke frelst. Da må vi rope til dem: Omvend dere! Fly verden, søk Gud av hele deres hjerte. Ikke fordi det skal mildne Gud, men fordi de lever i svik, de vil ha nåde og frelse midt i syndelivet, uten omvendelse. Nei, fly til

Gud, søk ham og treng deg inn på ham, omvend deg fra synden og verden, og hold så fast på Guds løfter, at Gud tar i mot den synder som kommer til ham.

Og troen på Guds nåde og barmhjerthet mot den synder som vender seg til ham i sin nød, gir hjemstavnrett i Guds rike, barnekår og arverett sammen med hele Guds folk. Det fikk skjøgen Rahab erfare. Skjøgen Rahab ble giftet inn i Juda stamme, fikk barn der og ble stammor til David og dermed også til Messias. L&E

Sommarskule og årsmøte 2003

Referent: Magne Ekanger

9. juli 2003 kom ein veneflokk frå mange kantar av landet til Bibelskulen på Fossnes. Det var om lag 130 påmeldde, og opp i 200 til stades på møtene.

Eit velleid og vakkert anlegg viser at her er det vener av skulen og misjonen som gjer ein stor innsats. Venene rundt om i landet er takksame for den tid og alt arbeid som vert langt ned av venene i Vestfold. Det er hyggeleg å koma til eit så velstelt anlegg.

Torsdag 10. juli kl. 10 var rundt 60 personar med og handsama årsmøtesakene som låg føre.

Årsmøtet starta med andakt av Tore Mangelrød.

Det blei lagt fram årsmelding frå landsstyret, bibelskulen og for arbeidet i Peru. (Sjå s. 15-20.)

Til neste årsmøte vart det bestemt

at det også for arbeidet i Moldova skal skrivast årsmelding. Ved dette årsmøtet vart det lagt fram ein rapport som Per Bergene Holm skreiv etter sitt siste besøk i Moldova. Når det gjeld arbeidet i Moldova, vil landsstyret laga ein interimsavtale med Vladimir og Natalia Moser om samarbeidet mellom NLL og dei i Moldova. Styret har planlagt å invitera Vladimir og Natalia til Noreg i 2004.

I tillegg til det årsmeldinga frå Bibelskulen på Fossnes inneheldt, vart det meldt at Paul André Bergene Holm har gått ut av styret frå sommaren 2003, og at 1. varamann Per Brattgjerd, frå same tid vart fast medlem.

Når det gjeld arbeidet i Peru, har styret i NLL drøfta forholdet mellom INEL-Peru og NLL. Styret går inn for

at det vert oppretta ei underavdeling av NLL i Peru. Denne underavdelinga får hand om kven som blir tilsett og brukt som evangelistar og medarbeidarar. Årsmøtet vedtok årsmeldinga med tillegg om å oppretta underkontor av NLL i Peru.

Forkynnarane som var framme og gav «rapport» om si reiseverksemd siste året var: Olaf Klavenæs, Tore Mangelrød, Per Bergene Holm, Ingar Gangås og Martin Fjære.

Rekneskap for NLL, Bibelskolen på Fossnes og arbeidet i Peru vart lagt fram og godkjent av årsmøtet.

På grunn av bygging av ny personalbustad på Fossnes, har økonomien vore svært trong i det siste. Og det er ikkje sendt til Peru så mykje som var budsjettert. Årsmøtet såg det difor naudsynt å ta opp banklån og gjorde fylgjande vedtak:

«Årsmøtet i Norsk Luthersk Lekmannsmisjon gir herved den til enhver tid valgte formann og nestformann i landsstyret fullmakt til i fellesskap å oppta lån i bank hvor NLL og/eller Bibelskolen på Fossnes er låntaker, samt fullmakt til å pantsette eiendommen gnr. 148, bnr. 46 i Stokke kommune til sikkerhet for de lån som opptas.

Formann og nestformann i fellesskap forplikter NLL ved sin underskrift på gjeldsdokumenter, pantobligasjoner/panteretter, pantsettelseserklæringer og andre dokumenter i forbindelse med låneopptak og pantsettelse.

Årsmøtet gir også de samme personer samme fullmakt til å pantsette

eiendommen gnr. 148, bnr. 46 i Stokke kommune i forbindelse med leieboerinnskudd/innskudd fra ansatte i NLL som bebor leiligheter på eiendommen.»

Vala gav fylgjande resultat:

Til landsstyret i NLL vart valt Dag Rune Lid og Håvar Fjære. 1. varamann Øyvind Klavenæs.

Som revisorar til hovudkassen vart Ragnar Opstad og Paul André Bergene Holm attvalde.

Til valnemda vart Olaf André Klavenæs vald som medlem for 3 år. Valnemda har då desse medlemene: Ragnar Opstad, Svein Mangelrød og Olaf André Klavenæs.

Under eventuelt vart det trekt fram at NLL sitt ansikt utad er viktig, og at ein alltid må prøva å få sjå i gjennom på førehand kva journalistane skriv i reportasjar om organisasjonen. Dette må stemma med synet som er rådande i NLL. L&E

Bibeluke på Fossnes

3. - 9. november 2003

Bibelskolen på Fossnes inviterer alle interesserte til bibeluke.

Undervisning v/lærere
og gjestetalere.

Rimelig kost og losji.

Nærmere informasjon på
tel. 33 36 17 70

Årsmelding for arbeidsåret 2002/2003 fra landsstyret i Norsk Luthersk Lekmannsmisjon

Hvem vil anklage Guds utvalgte? Gud er den som rettferdiggjør. (Rom 8:33)

Guds hellige lov er vår anklager. Gjennom sine bud og krav rammer den vårt hjerte og dømmer vår samvittighet. Under lovens dom og vrede blir vi stående skyldige for Gud, syndige og skitne, uten unnskyldning, uten håp.

I dette mørke og under lovens veldige hammerslag, bryter evangeliet inn og redder aldeles uforskyldt den dødsdømte synder. Og for Kristi soningsdøds skyld får synderen del i Sønnens utvelgelse. Du og jeg blir i Jesus Kristus Guds utvalgte, rettferdiggjort fra all synd, anklage og dom!

I Lekmannsmisjonen ville vi gjerne få være med å løfte fram både lov og evangelium i forkynnelsen, slik at loven får sette oss på den rette plass og forberede hjertet på nådens soloppgang og den nye fødsel. Og når evangeliet går opp for hjertet kan vi frimodig få rope ut med Paulus: «Hvem vil anklage Guds utvalgte? Gud er den som rettferdiggjør.» Dette er evangeliets seiersrop, det som forener oss i et nådesamfunn der nåden blir alfa og omega, og alle anklager og anklagere må fly! Måtte vi alle få leve og fryde oss i evangeliets fullkomne frihet fra lov, dom og anklage!

Forrige årsmøte ble avholdt på Lundheim Folkehøgskole på Moi. Karl B. Bø, Ragnvald Lende og John Flaten ble valgt inn i landsstyret. Fra før satt Dag Rune Lid og Magne Ekanger. Birger Mangelrød ble 1. varamann. Landsstyret konsti-

tuerte seg med Dag Rune Lid som formann og Karl B. Bø som nestformann og har siden forrige årsmøte avholdt 4 styremøter og behandlet 52 saker.

De som har forkynt Guds ord til oss dette året har vært Olaf Klavenæs, Tore Mangelrød, Per Bergene Holm, Lars Fossdal, Ingar Gangås, Hans Henrik Brix, Martin Fjære og Reidar Linkjendal. I tillegg har flere av våre trofaste misjonsvenner og noen gjestetalere talt på enkeltmøter, stevner og møtehelger. Dessuten hadde vi sommeren 2002 besøk av Celso Valdiglesias og Ubaldo Marca fra Peru. De vitnet og forkynte Guds ord på enkeltmøter og begge sommerskolene. Vi får lov å tro at besøket fornyet kallet til ytremisjon blant misjonsvennene.

Sentrale arrangement i regi av Lekmannsmisjonen har vært Hovedsommerskole på Lundheim Folkehøgskole 10.-14. juli, sommerskole på Imi-stølen 1.-4. august, bibelhelg på Solgry 4.-6. oktober, nyttårsleir på Fossnes 29. desember -1. januar, pinsestevne på Lundheim Folkehøgskole 6.-9. juni og to leirer for barn og ungdom i Vestfold 27.-29. juni.

Når det gjelder Bibelskolen på Fossnes og misjonsarbeidet i Peru, vises det til egne meldinger fra disse arbeidsgrenene.

Misjonsarbeidet i Moldova har hatt et besøk av Per Bergene Holm, i september 2002 og april 2003. Det er overført ca kr 50 000,- til «Den Evangelisk Lutherske Kirken i Republikken Moldova» siden forrige årsmøte. Vi har fortsatt ikke noen samarbeidsavtale med kirken fordi den

fortsatt mangler en formell struktur.

Bladet «Lov og Evangelium» kom som vanlig ut med 10 nr. i året som gikk, og er fortsatt vår største talerstol. Parallelt med dette legges også bladet ut på Internett. Denne våren har vi vært oppe i et gjennomsnitt på 60-70 besøkende pr. dag.

Så vil vi takke den enkelte av vennene i alle de små grupper og lag som samles i regi av Lekmannsmisjonen!

Takk for forbønn for styre, forkynnere og nasjonale medarbeidere i Peru og Moldova!

Takk for gaver til arbeidet, og takk til dere som legger til rette virksomhet og tar imot forkynnere på deres hjemmeplass!

Og takk til alle dere som stiller opp på stevner og møter rundt om i landet.

Og ikke minst, takk til dere som forkynner Guds ord for oss!

«For av ham og ved ham og til ham er alle ting. Ham tilhører æren i all evighet. Amen.» Rom 11:36

*For Landsstyret
Dag Rune Lid, formann
Jon Espeland, sekretær*

Årsmelding fra ytremisjonsarbeidet i Peru for arbeidsåret 2002/2003

Vi vil begynne meldingen med en hilsen fra våre venner i Peru:

«Til broder Dag Rune Lid, formann i Norsk Luthersk Lekmannsmisjon.

Sak: Takk for all hjelp og støtte i året 2002

Med all vår ærbødighet:

Det er med stor glede vi hilser dere i navnet til vår Herre og Frelser Jesus Kristus.

Landsstyret i INEL-Perú vil med dette henvende seg til dere for å uttrykke vår takknemlighet for støtten til Herrens arbeid i Peru gjennom året 2002. Uten hjelpen fra dere, hadde det vært umulig for oss å være med å oppfylle misjonsbefalingen. Men først og fremst går vår

takk til Gud for hans store barmhjertighet og miskunnhet.

Så kan vi på vår side få lov til å være med å be for hver enkelt av dere i Landsstyret og for hver bror og søster som er med og gir sine offer til misjonsarbeidet i Peru og Moldova.

På tross av en del vanskeligheter i 2002, får vi likevel møte 2003 med forventning og tillit, og i tro på at bibelordet måtte gjelde oss når Skriften sier: «Så la da enhver se på oss som Kristi tjenere og som forvaltere av Guds hemmeligheter. Av forvaltere blir det ellers krevd at de må vise seg tro.» (1Kor 4:1-2)»

*Celso Valdiglesias,
president INEL-Perú»*

På forrige årsmøte hadde vi besøk av to av våre nasjonale medarbeidere i Pe-

ru. Evangelist Ubaldo Marca og formann Celso Valdiglesias fikk være til inspirasjon og velsignelse da de var med på begge sommerskolene og besøkte flere av venneflokkene rundt om i landet. For dem selv var besøket verdifullt, ikke minst fordi de fikk innblikk i vår lavkirkelige virksomhet og betydningen av at Ordet og et fulltonende evangelium får stå i sentrum for den åndelige virksomheten.

Siden forrige årsmøte har Dag Rune Lid og Jon Espeland besøkt ytremisjonsarbeidet i Peru i perioden 1. – 15. april 2003. Helga 11.-13. april var det bibelkurs i kirkelokalene i «Alto Selva Alegre». Bibeltimeholdere var evangelistene Ubaldo Marca, Damián Heredia, Eusebio Alvis, Miguel Curse, samt Jon Espeland og Dag Rune Lid. Det var godt fram møte til kurset, og vi opplevde møtene som åpne og rike. Som ny formann i Lekmannsmisjonen, var det inspirerende for Dag Rune Lid å få se arbeidet og møte medarbeidere og kristne brødre og søstre i Peru. Vi får stå i et arbeid hvor en merker at den enkelte har med Herren å gjøre, og hvor forkynnelsen er sentral og rettet mot vekkelser og et personlig møte med Jesus.

Radioarbeidet går sin gang med daglige sendinger fra klokken fem om morgenen til klokken åtte om kvelden. Det er evangelist Damián Heredia som er hovedansvarlig for driften av studio og evangelist Eusebio Alvis bruker det meste av sin tid til produksjon av programmer. Ettersom radioen sender 15 timer i døgnet er dagen delt inn i to vakter og de andre evangelistene roterer i følge oppsatt vaktliste. Siden siste årsmøte er

flere nådd gjennom radioarbeidet og blitt trofaste møtedeltagere.

Det er fortsatt sju medarbeidere på lønningslista til vår samarbeidskirke IN-EL-Perú. Disse er *Celso Valdiglesias, Damián Heredia, Ubaldo Marca, Eusebio Alvis, Miguel Curse, Victoria Gonzáles og Hugo Castellanos*. Sistnevnte er tilsatt som evangelist med særlig ansvar for møter på indianerspråket Quechua. Alle sju har lønn fra Lekmannsmisjonen og er vårt særlige ansvar i bønn og offer.

For å få bedre struktur over arbeidet i Peru, arbeider landsstyret med etablering av en underavdeling av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon i Peru. Det vil bli ytterligere redegjort for dette muntlig i årsmøtet, med tanke på å få årsmøtets godkjenning til en slik etablering.

Det ble i 2002 sendt kr 560 000 til misjonsarbeidet i Peru, herav kr 225 000 til innkjøp av hus i Arequipa sentrum. I tillegg ble det sendt kr 60 000 til kjøp av ny radiosender. Dette beløpet ble imidlertid ikke benyttet fordi en ny sender viste seg å være dyrere enn beregnet. Da det våren 2003 var for lite midler i hovedkassen til en ordinær overføring til Peru, ble disse midlene overført til vanlig drift av misjonsarbeidet i Peru. Budsjettet for arbeidet i Peru i 2003 er på kr 416 646,-.

Så er det vårt ønske at vi gjennom misjonsarbeidet i Peru kunne få være redskap til mange sjelers frelse!

*Flekkerøy, juni 2003
Jon Espeland*

Årsmelding fra Bibelskolen på Fossnes skoleåret 2002/2003

«Ikke ved makt og ikke ved kraft, men ved min Ånd, sier Herren, hærskaresnes Gud.» (Sak 4:6)

Vi lever i en åndsfattig tid. Det åndelige arbeidet blir mer og mer preget av utvendig og tomt skrammel, ord uten innhold, former uten liv, ytre skinn uten indre kraft. Kirke og bedehus mister mer og mer sin innflytelse og makt i folket. Færre kommer til møter og samlinger, ikke minst av barn og unge. Mange ser det og beklager det, og det mangler heller ikke på strategier for å råde bot på skaden.

Noen legger vekt på «disippeltrening». Det gjelder å aktivisere de kristne, ikke minst de unge. Slik knyttes de til sammenhengen, kjenner seg verdsatt og betydningsfulle. Virksomheten fylles med aktiviteter, oppgaver og ansvar som helst bør fordeles på så mange hender som mulig. Det er jo et vell av ressurser og talenter som det er viktig å ta i bruk. Sett flere i virksomhet, øk antall aktiviteter, så vokser også arbeidet.

Glemmer vi at vi står i et åndelig arbeid, hvor Gud selv er Herre i alle ting, og hvor han vil sette dem han ved sin Ånd har kalt og gitt nådegave til den tjeneste han har bestemt?

Andre vil gjøre noe med innholdet. Det gjelder å møte mennesker der de er, gi dem det de vil ha og ønsker å høre, både gjennom forkynnelse, i musikk, underholdning eller virkemidler av ulike slag. Alt må være interessant eller artig, opplevelsersrikt eller spennende. Det må for all del ikke være vanskelig, kjedelig eller tungt, for det støter jo bare mennesker bort. Folk må trives, oppleve at de får noe som de setter pris på, noe de forstår er godt og som de har nytte og glede av.

Glemmer vi at Gud har talt til oss i sitt ord og det kan vi ikke forandre? Hans ord er heller ikke et koldtbord hvor vi bare kan velge det vi liker og har lyst på.

Vi er i ferd med å søke å bøte på åndsfattigdommen gjennom enda flere menneskelige og kjødelige midler og strategier. «Meg har de forlatt, kilden med det levende vann, og de har hogd brønner, sprukne brønner som ikke holder vann.» (Jer 2:13) Det er sannheten om oss og vår tid.

Vårt kall som bibelskole er ikke å hugge ut flere brønner, ta i bruk flere nye og spennende aktiviteter, gi de unge enda flere utfordringer eller mer trening i å være disipler i praksis. Vårt kall som *bibelskole* er å lede dem til kilden med det levende vann. Av denne kilden vil vi øse. Om det smaker eller ikke er ikke vår sak. Men vi vet at der hvor dette vannet blir tatt imot, der skaper det liv av døde, der gir det glede og lovsang. Der formidles også Guds eget hellige kall og der gir også Guds Hellige Ånd kraft, frimodighet og dugelighet til all god gjerning. Og skal det bli tale om noe annet enn menneskelig makt og kraft, må vi tilbake til kilden, for all vår dugelighet er av Gud. (2Kor 3:5-6)

Skole- og internatdriften:

Vi kan se tilbake på et godt skoleår. Vi har hatt tolv elever denne vinteren. Av disse har åtte gått hele året, mens to gikk høstkurset og to vårkurset, slik at vi hele tiden har hatt ti elever i klasserommet. Spesielt for dette året har vært at de fleste har kommet fra andre sammenhenger og fra andre områder enn vi tradisjonelt har fått elever. Det er løfterikt med tanke på framtidig elevrekruttering. Skal skolen få den ønskede økning i antall elever i årene som kommer, er vi av-

hengig av å få elever fra nye miljøer og nye områder.

Det er også gledelig at flere av våre tidlige elever ønsker å bo på skolen under videre studier eller arbeid. Vi har hatt to boende hos oss i vinter, og flere har spurt om hybel med tanke på neste høst.

Bibelkurset i november var godt besøkt, mens kurset i april hadde dårlig oppslutning. Neste år vil vi derfor erstatte bibelkurset på våren med et par bibelhelger.

Personalet:

Marit og Ingar Gangås flyttet til Trøndelag i februar 2003. Marit sluttet samtidig som husmor. Ingar har etter eget ønske sluttet som fast lærer ved skolen, men fortsetter i misjonen som forkynner. Fra skolens side vil vi takke for tiden Marit og Ingar hadde sin tjeneste ved skolen, og vi er glade for at Ingar framover har sagt seg villig til å være fast vikar og trå til ved behov for hjelp ved skolen.

Anne Helén Mangelrød begynte som fast husmor høsten 2002, og fra mars 2003 begynte også Greta Øgreid Skjellbred på husmorsiden, etter at Marit reiste.

Hans-Henrik Brix, som har vært vikar for Ingar til og med dette skoleåret, går inn i fast stilling fra høsten 2003. Før øvrig er det ingen endringer i personalflokken.

Økonomi:

Regnskapet for 2002 viser et driftsunderskudd på kr. 106 751,- etter avskrivninger. Før avskrivninger er resultatet kr. 302 869,- i overskudd, noe som er meget gledelig. Vi viser for øvrig til de mer detaljerte regnskapsoversiktene som er vedlagt meldingen.

Vi har lagt bak oss en rekke år med meget gode leieinntekter. Det har gjort det mulig for oss å foreta omfattende utbedringer og reparasjoner uten å ta opp lån. Utsiktene til tilsvarende leieinntekter i årene som kommer er dårlige. Vi har derimot tro på at våre syv leiligheter kan fylles opp. I tillegg har vi

håp om å få en del studenter og andre som faste hybelboere i løpet av skoleåret. Til sammen kan dette til en viss grad redusere inntektstapet, men det blir vanskelig å drive uten årlige tilskudd fra hovedkassen. Det er en ny situasjon.

I løpet av 2002 og våren 2003 har vi bygd en ny personalbolig med to store og tidsmessige boenheter. Totalt har byggekostnadene kommet opp i over 1,9 millioner kroner. Bibelskolen har lånt alle tilgjengelige midler av hovedkassen, slik at samlet gjeld til Norsk Luthersk Lekmannsmisjon's hovedkasse nå er på omkring 1,5 millioner. I tillegg har skolen måttet ta opp et lån på kr 300 000,- i bank. Men det er også alt skolen har i gjeld, og da er så godt som alle byggekostnadene betalt.

Den nåværende økonomiske situasjonen innebærer at misjonen og bibelskolen samlet er i behov av økte gaveinntekter for å kunne bære misjonens arbeid både hjemme og ute, samt driften av bibelskolen. Samtidig må vi på bibelskolen innstille oss på nøktern drift. Vi er glade for alle de utbedringer som har blitt gjort så langt. Og vi ved bibelskolen ser faktisk fram til å kunne konsentrere oss mer om innholdet enn de ytre rammer.

Styrets sammensetning:

Styret består av Svein Mangelrød (formann), Olaf André Klavenæs (nestformann) og Magne Ekanger (sekretær), Paul André Bergene Holm og Jan Andre Aasmundtveit (fra 2003) som styremedlemmer. Jon Espeland gikk av som formann og også ut av styret fra og med 2003, og vi vil benytte anledningen til å takke han for det arbeidet han har lagt ned i sin tid som formann for bibelskolestyret. Vi vil også takke Arne Otto Skutlaberg for hans mangeårige innsats i styret, siste året som 1.varamann. Per Brattgjerd er ny 1. varamann fra 2003.

*For bibelskolestyret,
Svein Mangelrød, formann
Per Bergene Holm, rektor*

B- blad

Kydlandsvegen
4360 Varhaug

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring.

Du må fødes på ny!

Du må fødes på ny, har Jesus sagt.
Den sak står urokkelig fast.
Uten gjenfødelse går du fortapt.
Derfor har saken slik hast.

Den naturlige fødsel er kun av kjød.
Og dermed et virke i synd.
Kjød føder kjød, av det følger død,
Mennesker sunket i dynd.

Når Ånden deg møter, et verk det er
Som er virket av Herren Gud.
For Ånden vitner om Jesus, kjær.
Han kommer med livsens bud.

Men skal dette Åndens verk kunne skje,
du først må deg selv få kjenne.
Fryktelig er det, seg selv å se;
Se synden i hjertet en brenne.

Når loven taler, da går du fortapt,
Og dømt av Herren du står.
Du er jo imot det Han har sagt.
Du intet av eget formår.

For slike blir Jesus en virkelig trøst,
Ei annet kan mette din trang.
Fra lovens dom er du blitt forløst,
Du synger den nye sang.

Ved Jesu blod, til Gud er du kjøpt.
Takk Ham for frelsen nå!
Med Åndens dåp er du nå blitt døpt.
I Jesus er alt å få!

Din fødsel er altså et Åndens verk,
Og ikke en gjerning av kjød.
Nå har du blitt i Herren sterk,
Frelst i fra dom og død.

Barnerett har du i Jesus fått;
Godkjent den er av Gud.
Av nåde lever du fritt og godt.
Med framtid i evighet ut.

Olaf Gjone, Kvelde